

■ Internationell Kvinnokonferens

Ingår i Inspiration Latinamerika

10-11 oktober, 2009

Rinkeby, Stockholm

Konferensdokumentation *VIF*

Deltagande demokrati - Kvinnors frigörelse

Kvinnors kamp mot nyliberala förtrycksstrukturer

Deltagare	Reihana Mohideen, Arbetande massornas parti, PLM, Filippinerna
Samtalsledare	Phuti Joyce Tsipa, Sydafrikas Ungkommunistförbund, YCL
Rapportör	Ida Legnermark Maria Fregidou

Ida Legnermark: Ge några konkreta exempel på hur de nyliberala strukturerna utnyttjar kvinnors ekonomiska och sociala underläge, och hur privatiseringarna, kommersialiseringen, nedskärningarna inom den offentliga sektorns påverkar kvinnors liv och hur de samverkar med och stärker den sociala och kulturella maktordningen.

Phuti Joyce Tsipa: Nyliberalism och globalisering karaktäriseras av privatisering av offentliga tjänster. Det är inte annorlunda i Sydafrika, där vi också har erfarenhet av svåra levnadsförhållanden. Vi är 45 miljoner människor och de flesta är kvinnor. Könsdiskriminerande fattigdom och könsuppdelad arbetsmarknad karakteriserar samhället. Utbildning och sjukvård har privatiserats och många har blivit arbetslösa på grund av det. Det finns något som kallas för hembaserade vårdcentraler där arbetslösa kvinnor samlas och jobbar gratis. Arbetarklasskvinnorna lider, nyliberalismen lever tack vare patriarkatet. Även om de flesta kvinnor arbetar har de mycket låga löner och orimliga arbetsförhållanden.

Kvinnor tar ansvar för reproduktionen i samhället och där spelar kulturen en avgörande roll. Till följd av nyliberalismen växer arbetslösheten även bland män. De män som tvingas stanna hemma använder mer våld mot kvinnor, vilket sätter kvinnorna i en ännu svårare situation.

Reihana Mohideen: Mitt parti PLM, Arbetande massornas parti, består av många olika folkliga rörelser, bland annat fackföreningsrörelsen, den fattiga stadsbefolkningens rörelse och aktiviströrelsen på landsbygden. Partiet bildades för att representera dem i kommande val år 2010. Vårt samhälle karaktäriseras av en elitdemokrati som styrs av vapen, guld och president Gloria. PLM förbereder inte bara en vanlig valkampanj utan också ett folkligt uppror.

Som ni vet pratas det om det Asiatiska Miraklet med en ekonomisk tillväxt på internationell nivå utifrån en nyliberal modell för exportbaserad tillväxt. Kvinnor blir där en flexibel arbetskraftsreserv med osäkra anställningar, långa arbetsdagar, utan fackföreningar och social trygghet. Feminiseringen av arbetskraften innebär också att kvinnor tvingas flytta in till städerna och utomlands. Det ökar kvinnors sårbarhet, det finns ett ständigt hot om våld för att skrämja kvinnor från att bilda fackföreningar. Internationell migration, trafficking och våld leder till att kvinnor kommer tillbaka i liksäckar efter att ha blivit dödade under flykt. Våld mot kvinnor ingår i feminiseringen av arbetskraften.

Till följd av liberaliseringar och avregleringar uppstod år 1997 den Asiatiska krisen, som resulterade i massavskedanden av framför allt kvinnor i Indonesien, Filippinerna, Korea och Thailand. Den resulterade också i att arbetstiden för avlönat och oavlönat arbete för kvinnor ökade med 7 procent, motsvarande siffra för män var 1,3 procent. Regeringar som dyrkar den nyliberala dogmen fortsätter nu att skära ner sociala utgifter, vilket ökar kvinnors obetalda reproduktiva arbete. Vi ser samma mönster som upprepar sig nu i den nya globala ekonomiska krisen.

Från vänster: Reihana Mohideen och Phuti Joyce Tsipa. Foto: Samuel Scherman.

Ida Legnermark: Jag tror vi alla kan hålla med Reihana och Joyce. Vi kan se effekterna av den nyliberala strukturen också i Sverige, på arbetslöshet och privatiseringar. Det var en bra poäng när du sade att nyliberalism stämmer med patriarkatet. Nu till det viktigaste, hur kan kvinnor kämpa mot nyliberala strukturer?

Reihana Mohideen: Jag vill visa några konkreta exempel på detta. PLM skapades till följd av framgångarna för de kvinnliga arbetarna som aktiverade sig i fackföreningsrörelsen. Efter dessa framgångar fortsatte kvinnorna att organisera sig i PLM där de även kunde bli involverade i politiska frågor.

Så är det också i Sydkorea, som har en av de starkaste fackföreningsrörelserna i området. Den fackliga rörelsens första kamp var blodig och liv gick till spillo. Det är ett exempel på hur kvinnor i regionen svarade på och kämpade mot nyliberalism.

De kvinnliga ledare som drabbades av den ekonomiska krisen i Asien har rest sig och ingår nu i kärnan som skapande PLM i Filipinerna. De försöker ständigt hitta olika sätt att driva kampen framåt.

Phuti Joyce Tsipa: Nyliberalismen får sin huvudnäring från patriarkatet. Vi som progressiva kvinnor borde ställa oss i centrum och försöka hitta gemensamma strategier och processer för att befria och organisera kvinnor. Vi har till exempel just gett oss på att organisera avlönade och oavlönade kvinnliga hemarbetare. Ett allvarligt problem är den stora splittringen mellan kvinnor, särskilt mellan över- och medelklasskvinnorna som tjänar på systemet och landsbygdskvinnor som inte drar några fördelar alls. Om vi lyckas ena kvinnor kan vi få bättre resultat i vår kamp. Det är mycket inspirerande att komma till Sverige och få idéer på hur man kan lösa olika problem.

Fråga från publiken: Kan du Reihana beskriva förhållandet mellan kön och klass i Filipinerna?

Reihana Mohideen: Frågan om klass och kön är ständigt återkommande. I PLM är 80-90 procent av medlemmarna kvinnor eftersom vi var organiserade i klädindustrin. De som jobbar inom infrastruktur är ofta män. Eftersom industrifackföreningarna bildades för sig blev det inga krockar inom organisationerna vad gäller förhållandet mellan män och kvinnor. Men på grund av den könsuppdelade arbetsmarkanden finns det brist på klassolidaritet, vi har inte många fackföreningar som samarbetar.

Kvinnorörelsen utvecklades tillsammans med arbetarrörelsen, de förenades i kamp mot diktaturen. Vi har också en kvinnorörelse som är medelklass som vi har goda relationer

med, men de tar inte upp frågor om klass. Vi tog efter deras strategier men lyckades inte nå framgångar. Då ändrade vi strategi, vi lämnade det könsuppdelade perspektivet och länkade kvinnofrågor mer till klassfrågor. Vi sade att det är i arbetarklassens intresse att stödja kvinnofrågor. Detta var framgångsrikt, vi kunde få gehör för våra frågor bland männen och på ledarnivå i fackföreningsrörelsen. Jag förstår att detta är kontroversiellt, men så är det med frågan om kön och klass hos oss.

Ida Legnermark: Ni har båda pratat om sexualiserat våld i era länder, jag undrar hur ni hanterar de här frågorna i era partier?

Phuti Joyce Tsipa: Vi har kvinnoorganisationer och kvinno nätverk som stödjer kvinnor. För oss i YCL är frågan om prostitution aktuell, vi jobbar för en legalisering av prostitution för att kvinnorna inte ska bli utsatta för övergrepp och diskriminering av polisen.

Reihana Mohideen: Vi försöker hantera frågorna på praktiskt sätt, vi har ingen särskild kampanj mot sexualiserat våld. Det finns förläggningar av USA-soldater hos oss där det förekommer sexuellt våld, och vi genomföra stora kampanjer varje gång det inträffat ett våldtäktsfall. Då brukar hela den antiimperialistiska rörelsen samlas.

Vi har öppna telefonlinjer för kvinnor som får problem, där de kan få hjälp att bearbeta trauman. Inom organisationen har vi nolltolerans mot sexualiserat våld och tydliga riktlinjer för att bemöta trakasserier. Det är också viktigt att ha ett ledarskap i organisationen som jobbar seriöst med de här frågorna. ■